18/02/2024

Ηχηρή παρέμβαση Πατρών: «Και παπάδες και ζευγάδες»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος προχώρησε σε μια ηχηρή παρέμβαση για το νόμο του κράτους που νομιμοποιεί το γάμο των ομόφυλων και επιτρέπει την τεκνοθεσία, απαντώντας στην ειρωνική δήλωση του Πρωθυπουργού που πριν λίγες μέρες δήλωνε: «Ή παπάς ή ζευγάς».

Ο Σεβασμιώτατος μάλιστα κάνει λόγο για κατάντια της χώρας μας τονίζοντας ότι: «Μια είναι η Οικογένεια, μητέρα, πατέρας και παιδιά.»

Δείτε αναλυτικά:

Πανηγυρίζουν κάποιοι στόν ξένο τύπο γιά τήν «κατάντια» τῆς χώρας μας, γιατί ἡ Ἑλλάδα ὅπως σημειώνουν εἶναι ἡ πρώτη Ὀρθόδοξη χώρα πού νομοθετεῖ τόν «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων καί βεβαίως ἔχουν τόν λόγο τους νά τό κάνουν.

Ἐμεῖς ὅμως ἐκφράζομε τήν βαθυτάτην λύπη μας γιά τήν ψήφιση τοῦ Νομοσχεδίου γιά τό «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων ζευγαριῶν καί τήν «τεκνοθεσία» παιδιῶν ἀπό τά ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς εἶχε χρέος, ἐξέφρασε τήν τεκμηριωμένη, θεολογική καί ὄχι μόνο ἄποψη ἐπί τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Μίλησε μέ λόγον πεπαρρησιασμένον καί μέ ἀκεραία τήν συνείδηση εὐθύνης ἐναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων καί κατέστησε σαφές γιά μιά ἀκόμα φορά ὅτι: «*Γάμος ἐστί ἀνδρός καί γυναικός συνάφεια καί συγκλήρωσις τοῦ βίου παντός, θείου τε καί ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνία*» καί ἐτόνισε ὅτι γιά τήν Ἐκκλησία, ὁ γάμος εἶναι «Μυστήριον μέγα».

Ἐπίσης, ἐτόνισε τήν μεγίστην σημασία τῆς ἀποκτήσεως καί ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν, μέσα ἀπό τήν οἰκογένεια, ἡ ὁποία διαχρονικά ἀπεδείχθη, ὅτι εἶναι τό ὑγιές κύτταρο τῆς κοινωνίας. Μιά εἶναι ἡ οἰκογένεια. Πατέρας, Μητέρα καί παιδιά. Ὅποια ἄλλη μορφή «οἰκογένειας» εἶναι ἐν τοῖς πράγμασι ἐλλειματική καί ἡ μεταξύ δύο ὁμοφυλοφίλων προσώπων ἄκρως προβληματική. Γι’ αὐτό οὔτε χρήσιμη, οὔτε ἀναγκαία ἦτο ἡ συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση, ὡς τήν χαρακτήρισε ὁ Πρωθυπουργός, στή Βουλή.

Τό Νομοσχέδιο εἶναι πασιφανές ὅτι δέν ἐξυπηρετεῖ, ὡς λέγεται, τά δικαιώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων ζευγαριῶν, τά ὁποῖα οὕτως ἢ ἄλλως ρυθμίζονται ἀπό τό λεγόμενον σύμφωνο συμβίωσης, τό ὁποῖον, ἤδη ἰσχύει στήν Ἑλλάδα, ἀλλά δυστυχῶς, ναί δυστυχῶς, αὐτό τό νομοσχέδιο, ἀφορᾶ στά παιδιά, τά ὁποῖα, λίγα ἢ περισσότερα, θά υἱοθετοῦνται, θά «τεκνοθετοῦνται», κατά τόν καινοφανῆ αὐτό ὅρο, ἀπό τά ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια. Αὐτά θά μεγαλώσουν, χωρίς μάνα ἢ χωρίς πατέρα. Αὐτά θά ἀντιμετωπίσουν ὡμή πλέον τήν πραγματικότητα ἀπέναντί τους, ἀφοῦ τόσα θέματα θά κουβαλοῦν στήν ψυχούλα τους,, ὄχι κατά, τήν ἰδική μας μόνο ἄποψη, ἀλλά κατά τήν ἄποψη ἐγκρίτων ἐπιστημόνων, τῶν ὁποίων ἡ

γνώμη ἒχει κατατεθῆ καί στή Βουλή.

Λυπούμεθα διότι, οὐδόλως ἐλήφθη ὑπ' ὂψιν ἡ φωνή τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ἡ φωνή τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὁ ὁποῖος θρησκεύεται καί ὁ ὁποῖος διετράνωσε, μέ πολλούς τρόπους τήν ἀντίθεσή του σέ αὐτό τό Νομοσχέδιο. Ἀλλά καί πέραν τῶν θρησκευομένων ἀνθρώπων, οἱ φωνές ἦταν ἀρκετά ἰσχυρές γιά νά διαπεράσουν τούς «τοίχους» τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ὅμως εἰς μάτην, ἀφοῦ οἱ βουλευόμενοι, «ὡσεί κωφοί οὐκ ἤκουον» (Ψαλμ 37, 13).

Παρακολουθήσαμε τήν συζήτηση στή Βουλή καί ἀκούσαμε τά ὂσα ἐλέχθησαν. Ἐκφράζομε τήν βαθυτάτην ὀδύνη μας διά τε τήν ἐπιχειρηματολογίαν καί βεβαίως διά τό ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ ἡ θεσμοθέτηση αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου, ἒγινε, σύν τοῖς ἂλλοις, ἐρήμην τοῦ Λαοῦ καί βεβαίως ἐρήμην τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ψηφίστηκε τό Σύμφωνο Συμβίωσης εἶπαμε ὂτι, δυστυχῶς θά ἀκολουθήσουν καί ἂλλα. Καί ἡ φωνή μας, προφητική, ἆρα γε, ἐπαληθεύτηκε.

Τώρα ἐπαναλαμβάνομε: «Τά χειρότερα ἒρχονται», παρά τίς ὂποιες διαβεβαιώσεις. Ὁ ἰσχυρισμός ὂτι ἀνήκομε στή Δύση καί πρέπει νά υἱοθετήσωμε, ὂλα ὂσα συμβαίνουν ἐκεῖ, καθίσταται προβληματικός καί ἤδη κατέστη ἐπικίνδυνος γιά τήν Πατρίδα μας. Ὅλα στήν Δύση δέν εἶναι τέλεια. Ὑπάρχουν τά ἀρνητικά, τά ὁποῖα δέν ταιριάζουν στήν «στόφα» τῶν Ἑλλήνων.

Καί βεβαίως, οὐδείς, ἐπιβάλλει, ὡς τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστό, νά τά υἱοθετήσωμε ὂλα, τά τῆς Δυτικῆς κουλτούρας, ὡς Ἑλληνικός Λαός καί ὡς Κράτος.

Ἐκεῖνο ὂμως, τό ὁποῖο μᾶς θλίβει ὂλως ἰδιαιτέρως, εἶναι τό ὂτι, κάποιοι, στήν Ἑλλάδα, δέν ἐκφράζουν ἁπλῶς γνώμη, ἀλλά «ἀπαιτοῦν» ἀπό τήν Ἐκκλησία νά σιωπήσῃ. Νά μήν ἒχῃ λόγο στά θέματα πού ἀφοροῦν στό Λαό μας, στήν κοινωνία. Βεβαίως αὐτοί λησμονοῦν, ἐπειδή διακατέχονται ἀπό ἰδεοληψία, ὂτι οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Ἱερεῖς καί ὁ Λαός πού εἶναι τό ποίμνιο τό λογικό τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι μέλη καί τῆς πολιτείας καί ζοῦν μέσα στήν κοινωνία. Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἒχῃ ὁ οἱοσπήποτε ἂνθρωπος, καί καλῶς ἒχει, ἢ ὁ οἱοσδήποτε φορεύς, ἢ σωματεῖο ἂποψη καί καλῶς ἒχουν καί νά μή δυνάμεθα ἐμεῖς, νά ἐκφέρωμε ἂποψη καί γνώμη γιά τόσο σοβαρά θέματα, τά ὁποῖα ἀφοροῦν, σέ αὐτό τοῦτο τόν

ἱστό τῆς κοινωνίας, ὅπως διαμορφώθηκε καί ἀντεξε διαχρονικά μέ θαυμάσια ἀποτελέσματα γιά τόν Λαό μας;

Ἐπιστρατεύτηκαν πολλοί γιά νά ἐκφράσουν τήν «σωτήρια» γνώμη τους καί νά ἐπιβάλλουν στανικά καί ἐτσιθελικά τήν βούλησή τους, ὑποστηρίζοντας ἕνα ἐπικίνδυνο δικαιωματισμό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κερκόπορτα γιά νά ἀκολουθήσουν τά ὀδυνηρότερα στόν τόπο μας.

Μᾶς χαρακτήρισαν ὁμοφοβικούς, σκοταδιστές, ἀνθρώπους μίσους ἀπέναντι σέ μιά ὁμάδα ἀνθρώπων, ὅπως εἶναι οἱ ὁμοφυλόφιλοι-οὐδέν βεβαίως ἀναληθέστερον τούτου-, γιά νά δημιουργήσουν ἐντυπώσεις, ὅπως κάνουν κάθε φορά πού ἡ Ἐκκλησία ἐκφέρει, ὡς ἔχει καθῆκον, τόν λυτρωτικό λόγο της.

Μᾶς εἶπαν μέ θράσος ὅτι δέν νομοθετεῖ ἡ Ἐκκλησία καί ὅτι πρέπει νά περιορισθῇ, στά τοῦ οἴκου της. Καί βέβαια γνωρίζομε καί σεβόμεθα μέ εὐλάβεια τούς διακριτούς ρόλους, ὅμως οὐδείς ἔχει τό δικαίωμα νά μᾶς φιμώσῃ, ὡς Ἕλληνες πολίτες καί ὡς ἕνα Θεοΐδρυτο θεσμό, πού ὀρθοτομεῖ τόν λόγον τῆς ἀληθείας καί βεβαίως σέβεται τούς νόμους τοῦ Κράτους, ὡς ὑπαγορεύει τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖον φέρει ὡς «ἐπικεφαλίδα» τό, «εἰς τό Ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος» καί προστατεύει τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησία, τά Δόγματα, τούς Ἱερούς Κανόνας, τήν οἰκογένεια, τήν μητρότητα, τήν πατρότητα κ.λ.π.

Τό Ἀποκορύφωμα, ὁ λόγος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος στήν Ἐκκλησία, μεταξύ τῶν ἄλλων, εἶπε: «*Τά τοῦ Καίσαρος τῷ καίσαρι καί τά τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ*» καί προχώρησε, «*γιά νά τό πῶ μέ ἄλλα λόγια ἦ παπᾶς παπᾶς, ἦ ζευγάς ζευγάς*». Μέ ἄλλα λόγια, μᾶς εἶπε: «ὅτι δέν ἔχετε τό δικαίωμα νά μιλᾶτε γιατί εἶσθε παπάδες…»

Τί κρῖμα γιά ἄλλη μιά φορά ἀπαξιώνεται ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία στάθηκε καί στέκεται ἡ κολώνα, ὁ στῦλος ὁ ἀκλόνητος αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ. Καί τό ἁγιογραφικόν χωρίον τό ὁποῖον ἐχρησιμοποίησατε κ. Πρωθυπουργέ, ἀλλά καί ἡ λαϊκή ρήσις, ἔχουν μεγάλο βάθος καί βαθυτάτην ἑρμηνείαν.

Ἂν οἱ Ἱερεῖς, κ. Πρωθυπουργέ, ἦτο μόνο Παπάδες καί περιορίζονταν μόνο στίς ἱερές Ἀκολουθίες, ὅπερ εἶναι καί τό πρώτιστο καθῆκον τους καί δέν ἔδιναν τό αἷμα μας γι’ αὐτόν τόν τόπο καί τόν Λαό, δέν θά εἴσασταν ἐσεῖς σήμερα σ’ αὐτή τή θέση, οὔτε ἡ Ἑλλάδα, βεβαίως, θά ἦταν ἐλεύθερη. Ἡ ἱστορία, παρακαλῶ μελετεῖστε την εἰς βάθος, δέν

ἐπικυρώνει τήν ρῆσιν σας, ἡ ὁποία στηρίζεται σέ παροιμία τοῦ Λαοῦ, τήν ὁποία δυστυχῶς δέν ἑρμηνεύετε σωστά καί τήν ὁποία χρησιμοποιήσατε διά νά ἀπαξιώσετε τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐάν ἦταν ὁ Παπᾶς περιορισμένος στούς τέσσερις τοίχους τοῦ Ναοῦ, ἐπί τόσες ἑκατονταετίες, δέν θά εἶχε διασωθεῖ οὔτε ὁ Ἑλληνικός πολιτισμός, οὔτε ἡ γλῶσσα, οὔτε ἡ ἐλευθερία μας.

Καλό θά ἦτο νά κάνετε μιάν ἐπίσκεψη σέ ὀρεινά χωριά τῆς Ἑλλάδος γιά νά διαπιστώσετε ὅτι οἱ ἥρωες Παπάδες μας, κρατᾶνε ἀπό τό ἕνα χέρι τῆς καμπάνας τό σχοινί καί ἀπό τό ἄλλο τό ἀλέτρι γιά νά καλλιεργήσουν τήν γῆ πού ρήμαξε, ἕνεκα τῆς καταστροφικῆς πολιτικῆς, ἀνέκαθεν, γιά τήν ὑπαιθρο τῆς Ἑλλάδος. Καί ὁ πατέρας μου ἦτο καί Παπάς καί ζευγάς γιά νά μᾶς μεγαλώσῃ, σέ δύσκολες ἐποχές.

Πάντως, οὐδείς ἀνέμενε, ἀπό τά δικά σας χείλη, τοιοῦτον λόγον περί τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Λειτουργῶν της.

Μήπως γνωρίζετε κύριε Πρωθυπουργέ, τί προσφέρει ὁ Παπᾶς, πού εὐτυχῶς δέν κάθεται σέ κάποιον καναπέ, ὥστε νά πηγαίνῃ μόνο στήν Λειτουργία;

Ρίξτε μιά ματιά, στό κοινωνικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τήν προσφορά της στόν Λαό πού παίνεται ἀπό τήν ἀνεργία, τήν ἀνέχεια, τήν ἐγκατάλειψη τῆς ὑπαίθρου, τήν ὑπογεννητικότητα, τό μεταναστευτικό, τήν παραβατικότητα, τήν ἐνδοοικογενειακή σχολική βία καί τόσα ἄλλα. Εὔκολα μπορεῖτε νά διαπιστώσετε μέσα ἀπό τά ἤδη λειτουργοῦντα πλεῖστα ὅσα Ἱδρύματα τῆς Ἐκκλησίας τήν προσφορά της, ὅπως λέμε ἐμεῖς, μετά τήν Ἁγία Τράπεζα, στήν κοινωνία. Τό κάνομε, καί δέν θά σταματήσωμε νά τό κάνωμε, γιατί δώσαμε ὑπόσχεση ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι θά ὑπηρετοῦμε τό θέλημά Του, θά λειτουργοῦμε καί θά διακονοῦμε μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μας, ἂν χρειασθῇ, αὐτόν τόν Λαό, ὁ ὁποῖος πολλάκις ἀπαξιώθηκε καί περισσότερες φορές ἀγνοήθηκε.

Εὐτυχῶς κύριε Πρωθυπουργέ, πού σταθήκαμε ὡς ἱερεῖς ἀπό ἑκατοντάδων ἐτῶν καί στεκόμαστε, στό ὕψος τῶν περιστάσεων, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί τῆς Διακονίας τοῦ Λαοῦ. Καί σᾶς διαβεβαιοῦμε ὅτι οὔτε τώρα, οὔτε στό μέλλον θά ἀλλάξωμε, οὔτε νερό στό κρασί μας, θά ρίξωμε, ὑπερασπιζόμενοι τά ἱερά καί τά ὅσια τοῦ τόπου μας καί τοῦ Λαοῦ μας καί κηρύττοντας τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, τήν ὁποία τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὑπερασπίζεται.

Σᾶς διαβεβαιοῦμε ἐπίσης ὅτι εἴμαστε καί ἔτσι θά παραμείνωμε: «Καί Παπάδες καί ζευγάδες».

Ἄ, καί μη λησμονεῖτε κ. Πρωθυπουργέ.

1) Ὁ Θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν (Ἰακ, 4,6) καί

2) Κριτής καί ἀφέντης εἶναι ὁ Θεός καί δραγουμάνος του ὁ Λαός.

Σε αυτό το πνεύμα κινήθηκε η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου κατά την Θεία Λειτουργία την οποία τέλεσε στον Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίνης Πατρών την Κυριακή 18 Φεβρουαρίου 2024, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 15 ετών από της ιδρύσεως της Ενορίας και της συνάξεως νέων ζευγαριών που παντρεύτηκαν και βάπτισαν τα παιδιά τους στην, ως άνω, Ενορία κατά το παρελθόν έτος. Επίσης ο Σεβασμιώτατος χειροτόνησε Διάκονο τον ευλαβέστατο Κωνσταντίνο Τσίχλα, οικογενειάρχη, πατέρα πέντε τέκνων, από το χωριό Βούντενη, Πατρών.

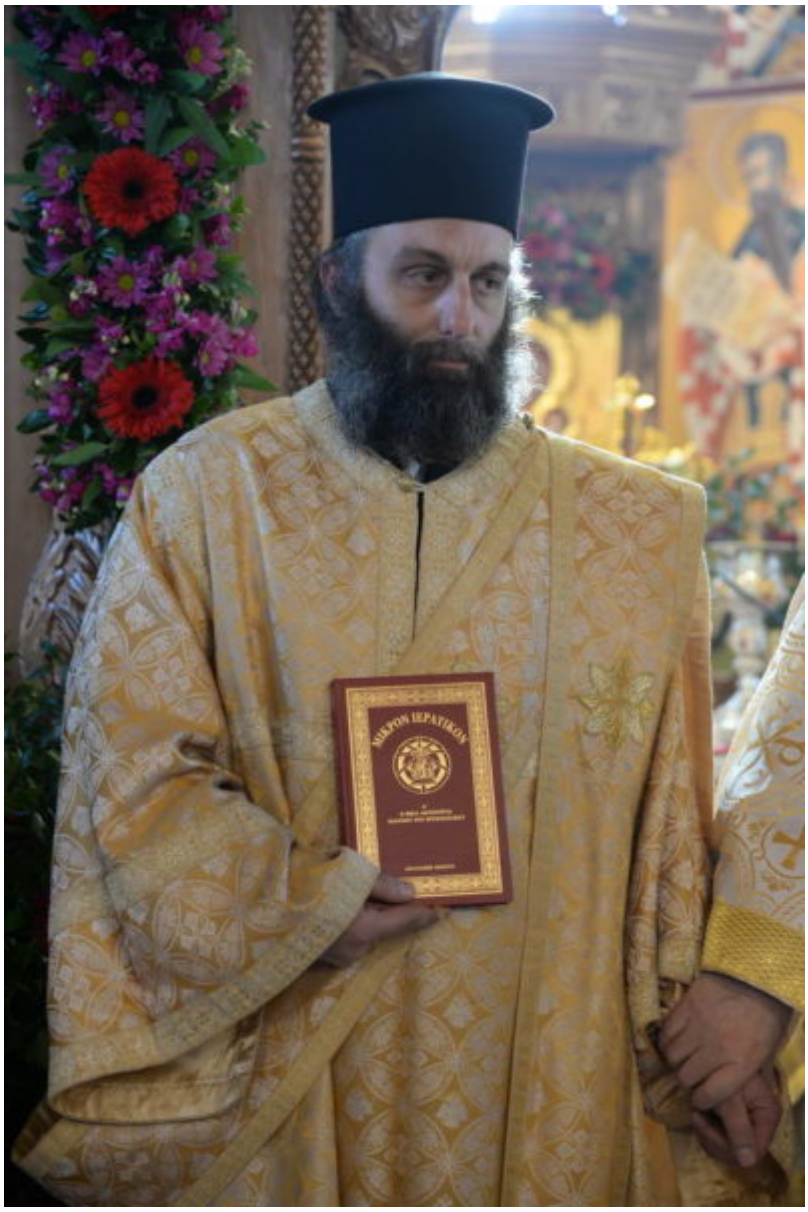
ΜΕΓΑΝ ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ